

“ЗАТВЕРДЖЕНО”

**Голова Правління
ЗАТ “СК “Гарант – Система”**

_____/ **Петренко О. П.**
“05” листопада 2007 року

ПРАВИЛА
добровільного страхування цивільної відповідальності
власників наземного транспорту
(включаючи відповідальність перевізника)

1. ОСНОВНІ ТЕРМІНИ, ЯКІ ЗАСТОСОВУЮТЬСЯ У ЦИХ ПРАВИЛАХ

1.1. Власник транспортного засобу - юридична або фізична особа, яка експлуатує транспортний засіб, що належить їй на праві власності, повного господарського відання, оперативного управління, або на інших підставах, що не суперечать чинному законодавству (Договір оренди, доручення тощо).

1.2. Договір страхування - це письмова угода між Страхувальником і Страховиком, згідно з якою Страховик бере на себе зобов'язання у разі настання страхового випадку здійснити страхову виплату Страхувальнику або іншій особі, визначеній у Договорі страхування Страхувальником, на користь якої укладено Договір страхування (подати допомогу, виконати послугу тощо), а Страхувальник зобов'язується сплачувати страхові платежі у визначені строки та виконувати інші умови Договору страхування.

За Договором добровільного страхування цивільної відповідальності власників наземного транспорту (включаючи відповідальність перевізника) Страховик при настанні обумовленого Договором страхування страхового випадку зобов'язується здійснити виплату страхового відшкодування Потерпілим особам (Страхувальнику), у випадку завдання шкоди цим особам за участю визначеного Договором страхування транспортного засобу.

1.3. Дорожньо-транспортна пригода (ДТП) – подія, що сталася під час руху транспортного засобу, внаслідок якої загинули чи поранені люди, та/або завдано матеріальних збитків.

1.4. Оператор - юридична особа, яка відповідає за організацію транспортування і експедирування вантажів при комбінованому перевезенні різними видами транспорту.

1.5. Потерпіла особа -

1) фізична особа - пішохід, пасажир або водій будь-якого іншого транспортного засобу

(власником якого не є Страхувальник і який Страхувальник не експлуатує як перевізник), життю і здоров'ю якої завдано шкоди під час руху (експлуатації) транспортного засобу Страхувальника;

2) юридична або фізична особа, майну якої завдано шкоди під час руху (експлуатації) транспортного засобу Страхувальника;

3) юридична або фізична особа - відправник або одержувач вантажу, яка уклала з Страхувальником Договір перевезення вантажу, і майну (вантажу) якої завдано шкоди під час руху (експлуатації) визначеного у Договорі страхування транспортного засобу;

4) фізична особа - пасажир визначеного в Договорі страхування транспортного засобу, або особа, яка уклала з Страхувальником як перевізником Договір перевезення в тому числі перевезення особистого багажу, і життю, здоров'ю, майну якої завдано шкоди під час руху (експлуатації) визначеного транспортного засобу.

1.6. Страхова сума - грошова сума, в межах якої Страховик відповідно до умов страхування зобов'язаний провести виплату при настанні страхового випадку.

1.7. Страхова виплата (страхове відшкодування) – грошова сума, яка виплачується Страховиком відповідно до умов Договору страхування при настанні страхового випадку.

За Договором добровільного страхування цивільної відповідальності власників наземного транспорту (включаючи відповідальність перевізника) страхове відшкодування при настанні страхового випадку виплачується Потерпілим особам (Страхувальнику) відповідно до умов Договору страхування, цих Правил та діючого законодавства України

1.8. Страховий платіж (страховий внесок, страхова премія) - плата за страхування, яку Страхувальник зобов'язаний внести Страховику згідно з Договором страхування.

1.9. Страховий тариф - ставка страхового платежу з одиниці страхової суми за визначений період страхування.

1.10. Страховик – Закрите акціонерне товариство „Страхова компанія „Гарант-Система”.

1.11. Страхувальник - юридична особа або дієздатна фізична особа, яка уклала із Страховиком Договір страхування.

Страхувальником по Договору страхування, укладеному на підставі цих Правил, може виступати юридична особа будь-якої організаційно-правової форми, передбаченої законодавством України, або дієздатна фізична особа (резидент чи нерезидент), що є власником транспортного засобу і використовує його у власних цілях, та (або) для перевезення вантажів, багажу, пасажирів згідно з отриманими офіційними дозволами (ліцензіями) на здійснення цих перевезень або на іншій законній підставі (згідно з рішенням відповідного державного органу і т.і.).

1.12. Транспортний засіб - будь-який наземний транспортний засіб:

- автотранспортний засіб (автомобіль, автобус, самохідна машина, сконструйована на шасі автомобіля, мотоцикл будь-якого типу, марки і моделі, причіп, напівпричіп, мотоколяска тощо), який згідно з чинним законодавством експлуатується на вулично-дорожній мережі загального користування, пройшов реєстрацію (перереєстрацію), облік і черговий технічний огляд в органах Державної автомобільної інспекції МВС України (далі - ДАІ), та на який відповідними державними органами (ДАІ та ін.) належним чином оформлені документи, що дають дозвіл на його експлуатацію на території України;

- засіб залізничного транспорту, який експлуатується згідно з чинним законодавством, зареєстрований відповідно до чинного законодавства України, проходить технічний огляд

відповідно до відомчих нормативів, та на який належним чином оформлені документи, що дають дозвіл на його експлуатацію на території України.

2. ЗАГАЛЬНІ ПОЛОЖЕННЯ

2.1. На підставі цих Правил Закрите акціонерне товариство "Страхова компанія "Гарант-Система" (далі за текстом - Страховик), укладає Договори добровільного страхування цивільної відповідальності власників наземного транспорту (включаючи відповідальність перевізника) з юридичними особами і дієздатними фізичними особами (далі за текстом - Страхувальники).

2.2. На підставі цих Правил в межах чинного законодавства України Страховик може розробляти окремі спеціальні Програми страхування, що передбачають різні варіанти страхового захисту та додаткові сервісні послуги.

2.3. Згідно з цивільним законодавством України, Законом України "Про страхування" ці Правила регулюють відносини, що виникають між Страховиком і Страхувальником з приводу страхування відповідальності власника наземного транспорту (далі - транспортного засобу) за спричинення збитків потерпілим особам під час руху (експлуатації) транспортного засобу, якщо має місце причинний зв'язок між рухом (експлуатацією) транспортного засобу і заподіяними ним шкодою або збитком, включаючи відповідальність перевізника за втрату (знищення) або пошкодження прийнятого для перевезення на цьому транспортному засобі вантажу (багажу), а також за шкоду, заподіяну життю, здоров'ю та майну третіх осіб і пасажирів (надалі - Потерпілих осіб) в зв'язку з перевезенням пасажирів, вантажу (багажу) цим транспортним засобом.

2.4. За Договором добровільного страхування цивільної відповідальності власника наземного транспортного засобу (включаючи відповідальність перевізника), може бути застрахований ризик відповідальності власника транспортних засобів, який може виконувати наступні функції:

- 1) перевізника;
- 2) власника кур'єрської служби;
- 3) експедитора, який діє як агент перевізника;
- 4) оператора трейлерів або контейнерів;
- 5) оператора складу або депо, який використовує власний склад, включаючи використання власного транспортного парку.

2.5. За Договором страхування може бути застрахована відповідальність працівників Страхувальника, які перебувають з ним в службових (трудовах) відносинах і якщо вони використовують транспортний засіб у службових цілях, що оформлено згідно з чинним законодавством. Дія Договору страхування цивільної відповідальності поширюється на водія, який перебуває із Страхувальником у трудових (службових) відносинах, який керує цим транспортним засобом на законних підставах, а при страхуванні відповідальності перевізника - також на агентів перевізника та його уповноважених осіб, послугами яких він користується при здійсненні перевезення, якщо ці агенти і особи діють в рамках покладених на них обов'язків.

2.6. Не дозволяється страхування протиправних майнових інтересів.

2.7. Страховик не має права розголошувати одержані ним внаслідок своєї професійної

діяльності відомості про Страхувальника, його майновий стан. За порушення таємниці страхування Страховик в залежності від виду порушених прав та характеру порушення несе відповідальність в порядку, передбаченому чинним законодавством України.

3. ПРЕДМЕТ ДОГОВОРУ СТРАХУВАННЯ

3.1. Предметом Договору страхування укладеного відповідно до цих Правил є майнові інтереси, що не суперечать закону і пов'язані з відшкодуванням Страхувальником заподіяної шкоди особі або її майну, а також шкоди, заподіяної юридичній особі.

3.1.1. Предметом Договору страхування цивільної відповідальності Страхувальника - власника транспортного засобу є майнові інтереси, що не суперечать закону і пов'язані з цивільною відповідальністю останнього за шкоду, заподіяну Потерпілим особам (а саме життю або здоров'ю фізичних осіб, їхньому майну і майну юридичних осіб, належного їм вантажу, багажу), внаслідок дорожньо-транспортної пригоди за участю визначеного Договором страхування транспортного засобу.

3.1.2. Предметом Договору страхування відповідальності Страхувальника - перевізника є його майнові інтереси, що не суперечать закону і пов'язані з обов'язком перевізника, передбаченим цивільним законодавством України, відшкодувати шкоду, завдану Потерпілим особам при здійсненні Страхувальником перевезень пасажирів, вантажів (багажу) в строк часу між початком перевезення і його закінченням, при використанні визначеного Договором страхування транспортного засобу.

4. СТРАХОВІ РИЗИКИ І СТРАХОВІ ВИПАДКИ, ВИКЛЮЧЕННЯ ЗІ СТРАХОВИХ ВИПАДКІВ ТА ОБМЕЖЕННЯ СТРАХУВАННЯ

4.1. Страховий ризик - певна подія, на випадок якої проводиться страхування і яка має ознаки ймовірності та випадковості настання.

Страховими ризиками відповідно до цих Правил є:

1) дорожньо-транспортна пригода (ДТП) або аварія з транспортним засобом;
2) дія на транспортний засіб, фізичних осіб (пасажирів, що супроводжують осіб Страхувальника), вантаж (багаж) вогню, вибуху, тварин, стихійних явищ (удару блискавки, бурі, землетрусу, виверження вулкану, падіння метеориту, урагану, цунамі тощо), при чому ці стихійні явища не є обставинами непереборної сили (форс-мажорних обставин);

3) помилки при адресуванні, оформленні перевізних документів, видачі вантажу (багажу) особі, що не має на це відповідних повноважень;

4) протиправні і навмисні дії інших осіб відносно:

- транспортного засобу;
- осіб, які здійснюють керування транспортним засобом;
- осіб, які супроводжують транспортний засіб або вантаж (багаж);
- пасажирів транспортного засобу;
- прийнятого на перевезення вантажу, багажу.

Договором страхування може бути передбачено страхування всіх або окремих із вищенаведених ризиків.

4.2. Страховий випадок - це подія, передбачена Договором страхування яка відбулась і з настанням якої виникає обов'язок здійснити виплату страхового відшкодування Страхувальнику, або іншій третій особі.

Страховим випадком по Договору страхування, укладеному на підставі цих Правил є

подія, яка відбулась внаслідок дії визначених в п.4.1 цих Правил страхових ризиків під час дії Договору страхування, внаслідок якої настає відповідальність Страхувальника за заподіяну шкоду майну, життю, здоров'ю та майновим інтересам Потерпілих осіб, а саме:

- 1) смерть або заподіяння шкоди здоров'ю, працездатності цих осіб;
- 2) пошкодження або знищення майна юридичних та фізичних осіб;
- 3) пошкодження, знищення або зникнення вантажу (багажу) цих осіб, прийнятого Страхувальником для перевезення на законних підставах;
- 4) порушення Страхувальником строків та умов прибуття транспортного засобу в кінцевий або інший визначений Договором страхування пункт маршруту перевезення;
- 5) порушення Страхувальником строків та умов перевезення вантажу (багажу) цих осіб, прийнятого Страхувальником для перевезення на законних підставах.

Якщо внаслідок однієї події одночасно заподіяно шкоду майну, життю, здоров'ю та майновим інтересам декількох Потерпілих осіб, така подія вважається одним страховим випадком.

Страховий випадок вважається таким, що настав, якщо Страхувальнику пред'явлена претензія відповідно до норм чинного законодавства або винесено судове рішення за позовами Потерпілих осіб.

4.3. За умовами Договору страхування Страховик може відшкодувати такі збитки:

1) збитки, заподіяні майну (вантажу, багажу, транспортним засобам, будівлям, спорудам, водним акваторіям, лісовим та сільськогосподарським угіддям, тваринам і т.п.) Потерпілих осіб;

2) збитки, пов'язані із заподіянням шкоди життю і здоров'ю Потерпілих осіб (розлад здоров'я, втрати працездатності, смерть);

3) суми заробітку, які втратила Потерпіла особа внаслідок часткової або повної втрати нею працездатності після заподіяння страховим випадком шкоди її здоров'ю;

4) витрати, необхідні для відновлення здоров'я (на лікування, додаткове харчування, придбання ліків, санаторно-курортне лікування, сторонній догляд, протезування, транспортні витрати, витрати на платне медичне обслуговування, підготовка до іншої професії) Потерпілих осіб;

5) частина доходу, яку втратили непрацездатні особи, які були на утриманні Потерпілої особи, або які мали право на одержання від неї втраченого утримання, внаслідок смерті Потерпілої особи або втрати нею працездатності. В цьому разі визначення суми доходу, втраченої внаслідок шкоди, завданої життю та здоров'ю Потерпілої особи, здійснюється згідно з чинним законодавством. В разі заподіяння шкоди неповнолітньому в віці від 14 до 18 років, який не має заробітку (доходу), відшкодуванню підлягає, крім витрат, які викликані пошкодженням здоров'я, також шкода, пов'язана з втратою або зменшенням його працездатності;

6) витрати Страхувальника по зменшенню збитків, якщо вони були необхідні або вчинені для виконання вказівок Страховика, навіть якщо відповідні заходи виявилися невдалими. Визначені витрати відшкодовуються пропорційно відношенню вартості майна, якому завдано збитків, або максимальної виплати страхового відшкодування фізичним особам, до страхової суми, визначеної у Договорі страхування, але таким чином, що разом із відшкодуванням інших збитків сумарні виплати не можуть перевищити розмір загальної страхової суми;

7) необхідні і доцільні витрати Страхувальника по рятуванню життя та майна Потерпілих осіб після настання страхового випадку;

8) витрати Страхувальника, що пов'язані з попереднім з'ясуванням причин та наслідків страхового випадку.

4.4. Страховий захист розповсюджується на страхові випадки, які настали в період дії Договору страхування. Якщо страховий випадок, який настав в період дії Договору

страхування, стався з причин, які були або почали діяти до набуття чинності Договору страхування, страхове відшкодування підлягає виплаті лише в тому разі, якщо Страхувальнику нічого не було відомо про причини, які привели до цього страхового випадку.

4.5. Відповідальність Страховика по кожному перевезенню вантажу та/або пасажирів і багажу починається з моменту прийому Страхувальником як перевізником вантажу для перевезення, посадки пасажирів в транспортний засіб і прийому від них багажу на початковому пункті відправлення (при умові сплати Страхувальником страхового платежу по Договору страхування), продовжується протягом всього перевезення за встановленим договором перевезення (пасажирським квитком) маршрутом, включаючи пункти перевантажень, перевалок і зберігання вантажу (багажу) в пунктах перевантажень і перевалок, і закінчується в момент доставки вантажу на склад видачі, та після висадки пасажирів із транспортного засобу і отримання ними багажу в пункті призначення.

4.6. Страховик звільняється від відповідальності по претензіях та позовах внаслідок:

- 1) викрадення визначеного Договором страхування транспортного засобу;
- 2) не усунення Страхувальником протягом погодженого із Страховиком строку обставин, які помітно підвищують ступінь страхового ризику, на необхідність ліквідації яких відповідно з загальноприйнятими нормами Страховик вказував Страхувальнику;
- 3) смерті, тілесних пошкоджень чи збитку, заподіяних транспортним засобом співробітникам Страхувальника під час виконання ними службових обов'язків, які не знаходились в транспортному засобі в момент настання страхового випадку і не виконували обов'язки осіб, що супроводжують цей засіб, пасажирів, багаж, вантаж;
- 4) використання транспортного засобу у цілях, що відрізняються від зазначених у Договорі страхування, включаючи його тимчасове передання працівникам міліції або охорони здоров'я для виконання ними своїх невідкладних службових або професійних обов'язків згідно з чинним законодавством;
- 5) знаходження транспортного засобу поза територією дії Договору страхування, яку вказано у Договорі (якщо у Договорі не вказана така територія, дія Договору розповсюджується на всю митну територію України);
- 6) буксирування або транспортування транспортного засобу за допомогою належних засобів;
- 7) використання транспортного засобу в умовах, які не відповідають вимогам, встановленим чинним законодавством України, в тому числі збитки, спричинені внаслідок перевезення контрабандних вантажів або іншої незаконно діяльності Страхувальника в якості перевізника;
- 8) використання для перевезення відкритих або непокритих транспортних засобів, якщо таке використання було спеціально обумовлено в документі на перевезення;
- 9) відсутності, пошкодження або невідповідної упаковки вантажів, що за своєю природою можуть бути пошкоджені без упаковки або при незадовільній упаковці, а також відправлення вантажів в пошкодженому стані;
- 10) пересування, навантаження, розміщення, вивантаження вантажів відправником або одержувачем або особами, що діють від їх імені або за їх дорученнями;
- 11) недостатніх або невідповідних маркірування і нумерації вантажних місць;
- 12) порушення Страхувальником норм чинного законодавства, інструкцій, нормативних документів, що регулюють рух транспортного засобу і умови перевезення пасажирів, вантажу (багажу);
- 13) природних властивостей вантажів (хімічних змін, внутрішнього псування, усушки, плісняви, втрати якості і т.п.), внаслідок дії температури, повітря, псування хробаками, гризунами, комахами тощо, якщо Страхувальником не порушені загальноприйняті або встановлені конкретним договором перевезення умови транспортування і зберігання вантажу;

14) ядерного вибуху, впливу радіації або радіоактивного забруднення по відношенню до будь-якого збитку чи відповідальності, які викликані іонізуючим випромінюванням чи радіоактивним забрудненням, або якщо іонізуюче випромінювання чи радіоактивне забруднення були одним із факторів, що викликають ці збитки;

15) навмисних дій, грубої недбалості (необережності) посадових осіб Страхувальника або будь-яких осіб, що діють за дорученням Страхувальника або з його відома, включаючи керування транспортним засобом в стані алкогольного або наркотичного сп'яніння або при відсутності документів встановленого зразку, що дозволяють керування ним;

16) війни, вторгнення і дій зовнішніх ворогів, військових дій (незалежно від факту оголошення війни), громадянської війни, заколоту, повстання, введення військового стану, спроб захоплення влади, дій осіб чи органів, що захопили владу шляхом військового перевороту чи іншим нелегітимним шляхом, страйків, локаутів, громадянських заворушень та трудових конфліктів, будь-яких дій осіб, що спрямовані на досягнення політичних чи терористичних цілей, а також конфіскації, націоналізації, реквізиції, захвату, затримання, арешту транспортного засобу, вантажу, багажу, пасажирів, супроводжуваних осіб тощо по розпорядженню будь-якого уряду (цивільного, військового, тощо), або державної чи місцевої влади.

Дія Договору страхування не розповсюджується на події, що сталися у випадках, коли транспортний засіб знаходиться поза контролем Страхувальника внаслідок будь-якої з вищезазначених причин.

4.7. Страховик також не несе відповідальності по претензіях та позовах, пов'язаних:

- 1) з майновим збитком, який завдано самому транспортному засобу;
- 2) із шкодою, яку завдано майну, життю й здоров'ю водія, який керував транспортним засобом при настанні страхового випадку;
- 3) із використанням транспортного засобу в гонках, змаганнях, випробуваннях, авторалі (за винятком авторалі за безпеку дорожнього руху), а також для навчання керуванню транспортним засобом;
- 4) з пожежами, що виникли за межами автомобільних доріг загального користування і прилеглих до них територій;
- 5) з електричними чи електромагнітними перешкодами, що мали місце при використанні транспортного засобу;
- 6) з шумом (що сприймається чи не сприймається людським вухом), вібрацією, звуковим ударом чи іншими явищами подібної природи, що виникли за участю транспортного засобу;
- 7) з порушеннями прав власності, крім позовів, що пов'язані із шкодою, заподіяною внаслідок аварії (ДТП) за участю транспортного засобу.

4.8. Не підлягають страховому відшкодуванню претензії та позови по шкоді, що завдана:

- 1) Потерпілій особі внаслідок навмисних дій цієї ж Потерпілої особи;
- 2) з причин, про які Страхувальнику було відомо до початку дії Договору страхування;
- 3) подіями, що сталися за межами місця дії Договору страхування;
- 4) у вигляді штрафів або пені.

4.9. При страхуванні відповідальності перевізника, якщо інше не обумовлено Договором страхування, не приймається на страхування відповідальність перевізника за такі вантажі:

- 1) злитки і вироби з дорогоцінних металів;
- 2) дорогоцінні ювелірні вироби і каміння;
- 3) цінні твори мистецтва, антикваріат;
- 4) банкноти, монети, дорожні та банківські чеки, кредитні та обмінні карти, облігації, засоби платежу або цінні папери іншого роду;
- 5) небезпечні вантажі.

4.10. Якщо транспортний засіб викрадений, дія Договору в частині страхування цивільної відповідальності власника наземного транспорту припиняється до дати повернення транспортного засобу Страхувальнику, якщо це передбачено Договором страхування.

5. ПОРЯДОК ВИЗНАЧЕННЯ СТРАХОВИХ СУМ. ФРАНШИЗА.

5.1. Розмір страхової суми визначається за домовленістю сторін при укладенні Договору страхування та зазначається у Договорі страхування.

Страхова сума визначається виходячи з можливої шкоди, яка може бути спричинена транспортним засобом вантажу, майну, життю або здоров'ю Потерпілих осіб внаслідок настання страхового випадку.

5.2. При укладанні Договору страхування можуть встановлюватися ліміти відповідальності для виплати страхового відшкодування за окремими ризиками, одним або декількома транспортними засобами, по одній Потерпілій особі або по кожному страховому випадку, а також окремі страхові суми для виплат по шкоді майну та шкоді життю і здоров'ю фізичних осіб. При страхуванні відповідальності перевізника, додатково окремі страхові суми можуть встановлюватися за одним або декількома перевезеннями, одним або декількома транспортними засобами, або на одну Потерпілу особу. Договором страхування можуть бути встановлені й інші види лімітів.

5.3. Страхувальник може збільшити страхові суми, визначені Договором страхування, шляхом укладання на умовах цих Правил додаткової угоди до Договору страхування (адендуму), із сплатою відповідного додаткового страхового платежу.

5.4. В Договорі страхування може бути передбачена франшиза (умовна та безумовна) - частина збитків, що не відшкодовується Страховиком відповідно до умов Договору страхування.

В разі умовної франшизи Страховик звільняється від відповідальності за збиток, якщо його розмір не перевищує франшизу.

В разі безумовної франшизи відповідальність Страховика визначається розміром збитку за відрахуванням франшизи.

Франшиза визначається за згодою сторін при укладанні Договору страхування в відсотках від страхової суми або в абсолютному розмірі. Франшиза може встановлюватись і підраховуватись окремо по кожному об'єкту страхування чи страховому випадку на умовах передбачених Договором страхування.

6. СТРАХОВІ ТАРИФИ, СТРАХОВІ ПЛАТЕЖІ

6.1. При визначенні розміру страхового платежу, який підлягає сплаті по Договору страхування Страховик використовує розроблені ним базові страхові тарифи, що визначають розмір страхового внеску з одиниці страхової суми за визначений період страхування, з урахуванням конкретних умов страхування (строку, предмету Договору страхування і характеру страхового ризику тощо), та є невід'ємною частиною цих Правил.

Страхові тарифи обчислюються Страховиком актуарно (математично) на підставі відповідної статистики настання страхових випадків. Страхові тарифи наведено у Додатку №1 до цих Правил.

6.2. Страховий платіж може сплачуватися готівкою або шляхом безготівкових розрахунків, одноразово або частинами в залежності від умов конкретного Договору страхування.

При сплаті страхового платежу частинами, у разі, якщо Страхувальник не сплатив чергову частину страхового платежу у термін та в обсязі, що передбачений для такої сплати Договором страхування, страховий захист припиняється з 00:00 годин дня, визначеного як останній день сплати відповідної частини страхового платежу. Страховий захист автоматично поновлюється з 00:00 годин дня, наступного за днем сплати відповідної заборгованої частини страхового платежу.

6.3. Страхувальники-резиденти України згідно з укладеними Договорами страхування мають право вносити платежі лише у грошовій одиниці України, а Страхувальники - нерезиденти - іноземною валютою або у грошовій одиниці України у випадках, передбачених законом.

6.4. Якщо дія Договору страхування поширюється на іноземну територію відповідно до укладених угод з іноземними партнерами, то порядок валютних розрахунків регулюється відповідно до вимог законодавства України про валютне регулювання.

7. СТРОК ТА МІСЦЕ ДІЇ ДОГОВОРУ СТРАХУВАННЯ

7.1. Договір страхування укладається на строк до одного року, якщо інше не обумовлено Договором страхування.

7.2. Договір страхування набирає чинності з моменту внесення першого страхового платежу, якщо інше не передбачено Договором страхування.

7.3. Місце дії Договору страхування – Україна, якщо інше не передбачено Договором страхування.

За будь-яких умов місце дії Договору страхування не поширюється на території: військових частин, полігонів, стрільбищ, зон бойових дій, масових заворушень, місцевостей, де офіційно оголошено надзвичайний стан або загроза стихійного лиха. Страховиком у Договорі страхування можуть встановлюватися і інші обмеження щодо місця дії Договору страхування.

8. ПОРЯДОК УКЛАДАННЯ ДОГОВОРУ СТРАХУВАННЯ

8.1. Перед укладанням Договору страхування. Страховик зобов'язаний ознайомити Страхувальника з умовами та Правилами страхування.

8.2. Договір страхування укладається на підставі заяви Страхувальника. Форма заяви на страхування встановлюється Страховиком і може містити запитання стосовно наступних відомостей:

1) інформація про транспортний засіб (тип, марка, номерний знак, місце реєстрації) і характер його експлуатації (маршрути перевезень, особливості вантажу, тощо);

2) бажаний строк та місце дії Договору страхування;

3) обсяги обігу перевезень в грошовому виразі, запланований на період страхування обіг (на підставі даних бухгалтерського обліку і звітності), розмір витрат за останні кілька років, пов'язаних з усуненням наслідків аварій з транспортними засобами, власником яких він є;

4) відомості про порушення в минулому правил дорожнього руху і вимог законодавства щодо експлуатації транспортного засобу та кількість аварій, які сталися за участю транспортного засобу Страхувальника при відсутності вини Страхувальника;

5) іншу інформацію на вимогу Страховика, яка необхідна для оцінки ступеня ризику.

8.3. Запитання Страховика, що включені до заяви на страхування, разом із відповідями Страхувальника на такі питання становлять інформацію, що має істотне значення для оцінки страхового ризику. Підписана Страхувальником заява на страхування має юридичну силу незалежно від того, чиєю рукою або якими технічними засобами вона заповнена.

8.4. Подання заяви на страхування не зобов'язує жодну з сторін (Страховика чи Страхувальника) укласти Договір страхування.

8.5. Страховик має право перевіряти відомості надані Страхувальником письмово в заяві на страхування чи іншим засобом, а також проводити огляд транспортного засобу, який включається в Договір страхування, для оцінки ступеню небезпеки його експлуатації, ознайомитися з технічним паспортом транспортного засобу, зібрати статистичні дані про дорожні аварії за попередні роки, що сталися з транспортними засобами Страхувальника або інших осіб - власників подібних транспортних засобів.

При укладанні Договору страхування з юридичною особою Страховик має право вимагати від неї баланс або довідку про її фінансовий стан, підтверджений аудитором (аудиторською фірмою).

8.6. При укладанні Договору страхування Страхувальник зобов'язаний повідомити Страховика про всі відомі Страхувальнику обставини, які мають суттєве значення для визначення ймовірності настання страхового випадку і розміру можливих збитків у разі його настання (ймовірності страхового ризику), якщо ці обставини не відомі Страховику. В цьому разі суттєвими можуть бути визнані обставини, що повністю обумовлені Страховиком в заяві на укладання Договору страхування або в його письмовому запиті.

Якщо після укладення Договору страхування було встановлено, що Страхувальник надав свідомо неправдиві відомості про обставини, які мають важливе значення для визначення ймовірності настання страхового випадку і обсягу можливих збитків в разі його настання, Страховик має право вимагати визнання Договору недійсним та вжити заходів відповідно до законодавства України, за винятком випадків, коли обставини, про які не повідомив Страхувальник, вже відпали.

8.7. Факт укладання Договору страхування може посвідчуватись страховим полісом (свідоцтвом, сертифікатом), що є однією з форм Договору страхування.

8.8. У випадку зміни власника транспортного засобу (перевізника), Договір страхування припиняє свою дію або переоформлюється на нового власника (перевізника).

9. УМОВИ ПРИПИНЕННЯ ДІЇ ДОГОВОРУ СТРАХУВАННЯ

9.1. Дія Договору страхування припиняється та втрачає чинність за згодою сторін, а також у разі:

9.1.1. закінчення строку дії;

9.1.2. виконання Страховиком зобов'язань перед Страхувальником у повному обсязі;

9.1.3. несплати Страхувальником страхових платежів у встановлені Договором страхування строки. При цьому Договір вважається достроково припиненим у випадку, якщо

перший (або черговий) страховий платіж не був сплачений за письмовою вимогою Страховика протягом десяти робочих днів з дня пред'явлення такої вимоги Страхувальнику, якщо інше не передбачено умовами Договору страхування;

9.1.4. ліквідації Страхувальника-юридичної особи або смерті Страхувальника-фізичної особи чи втрати ним дієздатності, за винятком випадків, передбачених законом України "Про страхування";

9.1.5. ліквідації Страховика у порядку, встановленому законодавством України;

9.1.6. прийняття судового рішення про визнання Договору страхування недійсним;

9.1.7. в інших випадках, передбачених законодавством України.

9.2. Дію Договору страхування може бути достроково припинено за вимогою Страхувальника або Страховика, якщо це передбачено умовами Договору страхування.

Про намір достроково припинити дію Договору страхування будь-яка сторона зобов'язана повідомити іншу не пізніше, як за 30 календарних днів до дати припинення дії Договору страхування, якщо інше ним не передбачено.

9.3. У разі дострокового припинення дії Договору страхування за вимогою Страхувальника Страховик повертає Страхувальнику фактично сплачені страхові платежі за період, що залишився до закінчення дії Договору страхування, з відрахуванням нормативних витрат на ведення справи, визначених при розрахунку страхового тарифу, фактичних виплат страхових сум та страхового відшкодування, що були здійснені за цим договором страхування.

Якщо вимога Страхувальника обумовлена порушенням Страховиком умов Договору страхування, то останній повертає Страхувальнику сплачені ним страхові платежі повністю.

9.4. У разі дострокового припинення дії Договору страхування за вимогою Страховика Страхувальнику повертаються повністю сплачені ним страхові платежі.

Якщо вимога Страховика обумовлена невиконанням Страхувальником умов Договору страхування, то Страховик повертає йому страхові платежі за період, що залишився до закінчення дії Договору з вирахуванням нормативних витрат на ведення справи, визначених при розрахунку страхового тарифу, фактичних виплат страхових сум та страхового відшкодування, що були здійснені за цим договором страхування.

10. ПРАВА І ОБОВ'ЯЗКИ СТОРІН. ВІДПОВІДАЛЬНІСТЬ СТОРІН ЗА НЕВИКОНАННЯ АБО НЕНАЛЕЖНЕ ВИКОНАННЯ УМОВ ДОГОВОРУ

10.1. Страхувальник має право:

10.1.1. на отримання страхового відшкодування у разі настання страхового випадку в межах страхової суми з урахуванням конкретних умов Договору страхування.

10.1.2. ініціювати внесення змін до Договору страхування;

10.1.3. достроково припинити дію Договору страхування відповідно до умов чинного законодавства, цих Правил та конкретного Договору страхування;

10.1.4. одержати дублікат Договору страхування, страхового полісу (свідоцтва, сертифікату) у разі втрати його оригіналу;

10.1.5. за згодою із Страховиком збільшити розмір страхової суми відповідно до умов цих Правил та конкретного Договору страхування.

10.2. Страхувальник зобов'язаний:

10.2.1. при укладанні Договору страхування надати інформацію Страховикові про всі відомі йому обставини, що мають істотне значення для оцінки страхового ризику, і надалі інформувати його про будь-яку зміну страхового ризику;

10.2.2. повідомити Страховика про інші діючі Договори страхування щодо предмету Договору страхування;

10.2.3. сплачувати страховий платіж в розмірі і в порядку, що обумовлені Договором страхування;

10.2.4 вживати заходів щодо запобігання та зменшення збитків, завданих внаслідок настання страхового випадку;

10.2.5. при настанні страхового випадку, якщо це передбачено Договором страхування, виконувати розпорядження Страховика стосовно запобігання та зменшення збитків, завданих внаслідок настання страхового випадку;

10.2.6. повідомити Страховика про настання страхового випадку в строк, передбачений умовами Договору страхування;

10.2.7. якщо це передбачено Договором страхування, сприяти Страховику в розслідуванні страхового випадку (за наявності надавати необхідні відомості, документи стосовно страхового випадку, а у випадку відсутності - сприяти їх одержанню; надавати транспортний засіб, вантаж для огляду, проведення розслідування, експертизи; іншим чином).

Умовами конкретного Договору страхування можуть бути передбачені також інші обов'язки Страхувальника.

10.3. Страховик має право:

10.3.1. перевіряти надані Страхувальником інформацію та документи, а також контролювати виконання Страхувальником вимог та умов Договору страхування;

10.3.2. робити запити в компетентні органи, відомства і організації, які володіють інформацією про обставини страхового випадку, а також самостійно з'ясовувати причини і обставини страхового випадку;

10.3.3. відмовити у виплаті відшкодування або зменшити його розмір у випадках, передбачених законодавством України та Договором страхування;

10.3.4. в окремих випадках за власним рішенням здійснити виплату страхового відшкодування без довідки компетентних органів щодо обставин страхового випадку;

10.3.5. провести огляд транспортного засобу, вантажу перед укладенням Договору страхування, під час його дії та після настання страхового випадку;

10.3.6. ініціювати внесення змін до Договору страхування;

10.3.7. достроково припинити дію Договору страхування у випадках, передбачених цими Правилами, Договором страхування та законодавством України;

10.3.8. у разі настання страхового випадку брати участь у мінімізації шкоди заподіяної Потерпілим особам;

10.3.9. залучати за свій рахунок аварійного комісара до розслідування обставин страхового випадку, а також замовити за свій рахунок проведення незалежної автотоварознавчої або іншої експертизи;

10.3.10. після проведення страхової виплати вимагати її повернення, якщо на те виникнуть підстави, передбачені чинним законодавством України, Договором страхування;

10.3.11. Страховик має право відстрочити виплату страхового відшкодування у випадках, передбачених законодавством України, Договором страхування.

10.4. Страховик зобов'язаний:

10.4.1. ознайомити Страхувальника з умовами та Правилами страхування;

10.4.2. протягом двох робочих днів, як тільки стане відомо про настання страхового випадку, вжити заходів щодо оформлення всіх необхідних документів для своєчасної виплати страхового відшкодування;

10.4.3. при настанні страхового випадку здійснити виплату страхового відшкодування у передбачений Договором страхування строк.

Страховик несе майнову відповідальність за несвоєчасну виплату страхового

відшкодування шляхом сплати неустойки (штрафу, пені), розмір якої визначається умовами Договору страхування або законом;

10.4.4. відшкодувати витрати, понесені Страхувальником при настанні страхового випадку щодо запобігання або зменшення збитків, якщо це передбачено Договором страхування;

10.4.5. по можливості сприяти Страхувальнику в отриманні документів, що необхідні для виплати страхового відшкодування, якщо це передбачено Договором страхування;

10.4.6. за заявою Страхувальника у разі здійснення ним заходів, що зменшили страховий ризик, або збільшення вартості майна переукласти з ним Договір страхування;

10.4.7. не розголошувати відомостей про Страхувальника та його майнове становище, крім випадків, встановлених законом.

Умовами Договору страхування можуть бути передбачені також інші обов'язки Страховика.

10.5. Відповідальність сторін:

10.5.1. якщо це передбачено Договором страхування, у разі невиконання вимоги про строк повідомлення про настання страхового випадку з боку Страхувальника без поважних причин Страховик може відмовитися від виплати страхового відшкодування, якщо не буде доведено, що Страховик своєчасно дізнався про страховий випадок, або що відсутність у Страховика відомостей про це не могла вплинути на його обов'язок зробити виплату;

10.5.2. якщо це передбачено Договором страхування, у разі несплати Страхувальником страхового платежу (чергової частини) у строки та в обсязі, що передбачені Договором страхування, страховий захист припиняється з 00:00 годин дня, визначеного як останній день сплати відповідної частини страхового платежу. Страховий захист автоматично поновлюється з 00:00 годин дня, наступного за днем сплати відповідного страхового платежу (його частини);

10.5.3. якщо це передбачено Договором страхування, у разі настання страхового випадку за Договором страхування, що передбачає сплату страхового платежу частинами, Страховик несе відповідальність в межах страхової суми за умови дострокової – до виплати страхового відшкодування – оплати Страхувальником несплаченої частини страхового платежу. У разі відмови або нездійснення Страхувальником зазначеної сплати, розмір страхового відшкодування зменшується за рішенням Страховика на суму несплачених страхових платежів або пропорційно сумі фактично сплачених страхових платежів, як визначено у Договорі страхування.

10.5.4. відповідно до Договору страхування після виплати страхового відшкодування Страховик продовжує нести відповідальність до кінця строку дії Договору у розмірі різниці між визначеною в ньому страховою сумою та сумою здійснених Страховиком виплат страхового відшкодування. Якщо страхове відшкодування виплачене у розмірі повної страхової суми, то дія Договору припиняється з моменту такої виплати;

10.5.5. якщо виплата страхового відшкодування не здійснена у визначений Договором страхування строк з вини Страховика, останній сплачує особі, якій повинно бути виплачене відшкодування, пеню в розмірі, який обумовлено Договором страхування.

11. ДІЇ СТОРІН ПРИ НАСТАННІ СТРАХОВОГО ВИПАДКУ

11.1. У разі настання страхового випадку Страхувальник:

11.1.1. вживає всіх можливих заходів щодо надання допомоги потерпілим та зменшення розміру збитків; у разі настання ДТП – діє згідно з Правилами дорожнього руху;

11.1.2. надає Потерпілим особам необхідну інформацію для ідентифікації Страхувальника і Страховика;

11.1.3. з'ясує реєстраційні номери транспортних засобів, прізвища (назву організації),

адреси та телефони інших учасників події, наявність у них договорів страхування транспортних засобів та/або цивільної відповідальності власників транспортних засобів;

11.1.4. заявляє про страховий випадок в компетентні органи: ДАІ, міліції, МНС, відомчих аварійних служб, пожежної охорони та інших компетентних організацій та установ, чекає їх прибуття. У разі неприбуття на місце події працівників вищезазначених організацій – звертається до територіального підрозділу органу, до компетенції якого віднесено розслідування події та реєструє факт настання події;

11.1.5. до прийняття судового рішення не визнає свою вину у скоєні ДТП або іншої події за участю зазначеного в Договорі страхування транспортного засобу без згоди на це Страховика;

11.1.6. протягом 48-ми годин (не враховуючи вихідні та святкові дні), повідомляє будь-яким доступним засобом (усно, електронною поштою, факсом і т.п.) Страховика або його представника про настання страхового випадку, подає йому письмове пояснення (заяву) про обставини страхового випадку, пред'являє страховий поліс (Договір страхування), у разі потреби пред'являє транспортний засіб для огляду і експертизи, і повідомляю про всі позови, які пред'являють йому в зв'язку із страховим випадком.

Загальноприйнятим строком настання страхового випадку при перевезенні вантажу, після чого вантаж вважається втраченим, є строк 30 днів після встановленого строку доставки, або, якщо такого не було, 60 днів після дати прийняття вантажу для перевезення.

Якщо Страхувальник з поважних причин не мав змоги виконати зазначені дії, він повинен довести це документально;

11.1.7. вживає всіх можливих заходів для запобігання збільшенню розміру збитків, в тому числі шляхом рятування життя громадян та майна, які можуть постраждати внаслідок настання страхового випадку;

11.1.8. вживає всіх можливих заходів для з'ясування причин та наслідків страхового випадку, забезпечує участь Страховика в огляді місця страхового випадку та встановлення розміру заподіяної шкоди;

11.1.9. надає Страховику всю доступну йому інформацію і документацію, яка дозволить йому зробити висновок щодо причин, дії і наслідків страхового випадку, про характер та розмір заподіяного збитку. Якщо така інформація та документація у Страхувальника відсутні, то сприяє Страховикові в їх одержанні;

11.1.10. якщо це передбачено Договором страхування, Страхувальник зобов'язаний не виплачувати відшкодування, не визнавати частково або цілком вимоги, які пред'являються йому в зв'язку із страховим випадком, а також не приймати на себе будь-яких прямих або непрямих обов'язків по врегулюванню таких вимог без згоди Страховика;

11.1.11. якщо це передбачено Договором страхування, то Страхувальник зобов'язаний не здійснювати платежі, що мають відношення до страхового випадку, що підпадає під дію цих Правил, без письмової згоди Страховика, за винятком надання невідкладної медичної допомоги, необхідної при настанні страхового випадку та випадків передбачених чинним законодавством.

11.1.12. після одержання всіх документів, щодо причин та обставин страхового випадку та розміру нанесеного збитку надає Страховику письмову заяву встановленої форми на виплату страхового відшкодування.

11.2. Після отримання повідомлення про страховий випадок, Страховик:

1) з'ясує обставини страхового випадку, складає страховий акт та визначає розмір завданих збитків;

2) здійснює розрахунок суми страхового відшкодування;

3) виплачує страхове відшкодування в строк, установлений цими Правилами, якщо інше не передбачено Договором страхування.

11.3. Страховий акт складається Страховиком або уповноваженою ним особою у формі,

що визначається Страховиком. При необхідності Страховик робить запит про відомості, які пов'язані із страховим випадком, у правоохоронні органи, медичні установи, інші підприємства та організації, які володіють інформацією про обставини страхового випадку. Страховик може самостійно з'ясувати причини та обставини страхового випадку. Вказані підприємства, установи та організації зобов'язані надавати відповіді Страховику на запит про відомості, пов'язані із страховим випадком, в тому числі й дані, що є комерційною таємницею. При цьому Страховик несе відповідальність за їх розголошення в будь-якому вигляді, за винятком випадків, передбачених законом.

11.4. Якщо це передбачено Договором страхування, то Страховик звільняється від відшкодування збитків, якщо вони виникли внаслідок того, що Страхувальник навмисно не живив розумних та посильних заходів, щоб зменшити можливі збитки.

11.5. За згодою Страхувальника Страховик може отримати усі повноваження по веденню переговорів від особи Страхувальника для урегулювання будь-яких претензій по Договору страхування, якщо це передбачено Договором страхування.

12. ПОРЯДОК І УМОВИ ВИПЛАТ СТРАХОВИХ ВІДШКОДУВАНЬ ТА ПЕРЕЛІК ДОКУМЕНТІВ, ЩО ПІДТВЕРДЖУЮТЬ НАСТАННЯ СТРАХОВОГО ВИПАДКУ ТА РОЗМІР ЗБИТКІВ

12.1. Виплата страхового відшкодування здійснюється відповідно до умов Договору страхування на підставі заяви Страхувальника, претензії (заяви) або позову Потерпілої особи і страхового акту. Договором страхування можуть бути передбачені також інші документи, на підставі яких здійснюється страхова виплата.

12.2. Якщо внаслідок настання одного страхового випадку є декілька Потерпілих осіб, страхове відшкодування сплачується кожній з них згідно з умовами Договору страхування, але загальна виплата страхових відшкодувань усім Потерпілим особам не може перевищувати розміру лімітів відповідальності або страхової суми за Договором страхування.

12.3. Згідно з нормами чинного законодавства України, під збитками розуміються витрати, які особа, право якої порушено, зробила або повинна зробити для відновлення порушеного права, втраченого або пошкодженого її майна (реального збитку). Розмір страхового відшкодування розраховується в розмірі, який передбачено Договором страхування, із врахуванням умов чинного законодавства України.

12.4. Розмір збитків та сума страхового відшкодування встановлюється:

12.4.1. Страховиком - на підставі заяви Потерпілої особи до Страхувальника або Страховика, яка містить довідки, рахунки та інші документи, що підтверджують розмір завданої шкоди, а також матеріалів і висновків уповноваженої Страховиком особи, компетентних органів (комісій по розслідуванню причин та наслідків аварій і ДТП; органів державного контролю та нагляду за дорожнім рухом і перевезеннями; медико-соціальних експертних комісій (МСЕК), органів соціального забезпечення) про причини, наслідки і обсяг заподіяної шкоди;

12.4.2. незалежними експертами - за згодою сторін Договору при наявності спору між Страхувальником і Потерпілою особою по результатах процедури пункту 12.4.1 цих Правил), що може бути вирішений шляхом переговорів сторін Договору між собою;

12.4.3. на підставі рішення суду - у разі подання Потерпілою особою судового позову до Страхувальника і Потерпілої особи її спадкоємців, за яким порушено судову справу.

Договором страхування може бути передбачено й інші варіанти встановлення розміру збитку та суми страхового відшкодування.

12.5. Для виплати страхового відшкодування Страхувальник або, при наявності письмової згоди Страхувальника і Потерпілої особи (її спадкоємців), сама Потерпіла особа (спадкоємці у випадку її смерті) повинні подати Страховику заяву про настання страхового випадку. Договір страхування (страховий поліс), довідку ДАІ про обставини дорожньо-транспортної пригоди встановленого зразка з визначенням Потерпілої особи або довідку МНС про обставини аварії (катастрофи) і наступні документи:

12.5.1. у випадку смерті Потерпілої особи - завірену копію свідоцтва про смерть Потерпілої особи та документ про правонаступництво для спадкоємців;

12.5.2. у випадку тимчасової непрацездатності Потерпілої особи - документ від лікувально-профілактичної установи, в якій ця особа проходила лікування, підписаний головним лікарем;

12.5.3. у випадку постійної непрацездатності Потерпілої особи - рішення МСЕК і документ від лікувально-профілактичної установи, в якій ця особа проходила лікування, підписаний головним лікарем;

12.5.4. у випадку завдання шкоди майну:

12.5.4.1. довідки і висновки експертизи, що підтверджують розмір майнових збитків;

12.5.4.2. судові позови, які пред'явлено Страхувальнику в зв'язку з подією, що сталася;

12.5.4.3. рішення суду або аудиторський (експертний) висновок, що містять розміри сум, які підлягають відшкодуванню в зв'язку з настанням цієї події та включаються в обсяг відповідальності Страховика за Договором страхування.

12.5.4.4. інші документи, передбачені Договором страхування.

12.6. При настанні тимчасової непрацездатності Потерпілої особи внаслідок страхового випадку, за кожний день непрацездатності їй виплачується страхове відшкодування у розмірі 0,5% встановленого Договором ліміту відповідальності за шкоду, завдану життю та здоров'ю однієї фізичної особи, але не більше 20% від цього ліміту відповідальності, якщо інше не зазначено в Договорі страхування.

12.7. У випадку стійкої втрати працездатності Потерпілою особою внаслідок страхового випадку (встановлення групи інвалідності), їй одноразово виплачується страхове відшкодування у розмірі встановленому Договором страхування

У випадку смерті Потерпілої особи одноразово виплачується страхове відшкодування у розмірі 100% від ліміту відповідальності за шкоду, завдану життю та здоров'ю однієї фізичної особи.

При виплатах по стійкій непрацездатності (інвалідності) або смерті враховуються усі зроблені раніше Страховиком виплати цій фізичній особі по даному страховому випадку. Загальна сума сплачених відшкодувань одній Потерпілій особі не повинна перевищувати розміру визначеного вище ліміту відповідальності. Загальна сума сплачених страхових відшкодувань всім Потерпілим особам при цьому не повинна перевищувати розміру відповідного ліміту відповідальності по одному страховому випадку, якщо це передбачено Договором страхування.

Виплата страхового відшкодування при встановленні Потерпілій особі групи інвалідності, проводиться тільки у випадку, якщо страховий випадок відбувся в період дії Договору страхування, а група інвалідності визначена Потерпілій особі не пізніше, ніж через 180 повних календарних діб після страхового випадку та не пізніше, ніж через 120 повних календарних діб після дати, вказаної в Договорі страхування, як дата закінчення строку дії цього Договору.

Виплата страхового відшкодування у випадку смерті Потерпілої особи проводиться,

якщо страховий випадок настав в період дії Договору, від дати настання страхового випадку до дати смерті Потерпілої особи минуло не більше 240 повних календарних діб, а від дати закінчення Договору до дати смерті Потерпілої особи минуло не більше 120 повних календарних діб, що повинно бути обумовлено Договором страхування.

12.8. При відшкодуванні збитків, завданих Потерпілій особі в розмірі суми заробітку, що вона втратила внаслідок часткової або повної втрати нею працездатності після заподіяння страховим випадком шкоди її здоров'ю, сума страхового відшкодування не може перевищувати розміру втраченого заробітку протягом трьох місяців після настання страхового випадку, в межах відповідного ліміту відповідальності, встановленого Договором страхування:

- за першу групу інвалідності – не менше 80%;
- за другу групу інвалідності – не менше 65%;
- за третю групу інвалідності – не менше 50%.

12.9. При відшкодуванні витрат, необхідних для відновлення здоров'я Потерпілих осіб, сума страхового відшкодування не може перевищувати розміру п'яти мінімальних заробітних плат, встановленого чинним законодавством.

12.10. При відшкодуванні частини доходу, яку втратили непрацездатні особи, які були на утриманні Потерпілої особи, або які мали право на одержання від неї втраченого утримання, внаслідок смерті Потерпілої особи або втрати нею працездатності, сума страхового відшкодування не може перевищувати суми доходу, визначеної згідно з чинним законодавством.

12.11. При відшкодуванні збитків, завданих майну Потерпілих осіб, сума страхового відшкодування не може перевищувати розміру фактичного прямого збитку в межах відповідного ліміту відповідальності, встановленого Договором страхування.

12.12. Загальні витрати Страхувальника на виконання вказівок Страховика по зменшенню збитків, рятуванню життя і майна Потерпілих осіб, на попереднє з'ясування причин та наслідків страхового випадку відшкодовуються в межах не більше 10% від фактично завданих при настанні страхового випадку прямих збитків майну Потерпілих осіб, але не більше встановленого в Договорі страхування розміру ліміту відповідальності. Виплата страхового відшкодування здійснюється Потерпілим особам або, у випадку їх смерті, спадкоємцям згідно чинного законодавства. В разі самостійної компенсації Страхувальником заподіяного збитку Потерпілим особам Страховик здійснює виплату страхового відшкодування Страхувальнику в порядку, передбаченому цими Правилами, після представлення останнім Страховику документів, які підтверджують факт цих виплат Потерпілим особам.

12.14. Сумарні виплати відповідних страхових відшкодувань не можуть перевищувати розмірів страхової суми, або відповідних лімітів відповідальності.

12.15. Якщо в момент, коли настав страховий випадок, по відношенню до Страхувальника діяли інші Договори добровільного чи обов'язкового страхування цивільної відповідальності власників наземного транспорту стосовно того ж предмету Договору страхування і того ж ризику, що в Договорі страхування, Страховик виплачує відшкодування пропорційно його відповідальності в загальній відповідальності всіх страховиків. При цьому загальна сума страхового відшкодування, виплачена усіма страховиками Страхувальнику (Потерпілій особі), не може перевищувати обсягу шкоди, яка фактично завдана Потерпілій

особі.

13. СТРОК ПРИЙНЯТТЯ РІШЕННЯ ПРО ВИПЛАТУ АБО ВІДМОВУ У ВИПЛАТІ СТРАХОВОГО ВІДШКОДУВАННЯ

13.1. Рішення про виплату або відмову в виплаті страхового відшкодування приймається Страховиком в строк, не більший 15 (п'ятнадцяти) робочих днів з дня представлення Страхувальником і Потерпілою особою необхідних документів і відомостей про настання страхового випадку, якщо інше не передбачено Договором страхування. Рішення про відмову в виплаті страхового відшкодування повідомляється Страхувальнику в письмовій формі з обґрунтуванням причин відмови протягом 10 днів з дня його прийняття. Відмова Страховика у виплаті страхових відшкодувань може бути оскаржена Страхувальником у судовому порядку.

13.2. Страховик здійснює виплати страхового відшкодування в 10-денний строк (в зв'язку з смертю - не більш 5 діб), за винятком вихідних та святкових днів, з моменту прийняття рішення про таку виплату, залишаючи за собою право затримувати виплати в разі особливо складних обставин страхового випадку за згодою з особою, якій потрібно зробити виплату. Днем виплати страхового відшкодування вважається день списання коштів (страхового відшкодування) із поточного рахунку Страховика або день видачі готівки через касу Страховика.

13.3. Страховик має право відстрочити виплату страхового відшкодування у випадку, коли:

13.3.1. У нього з'явилися обґрунтовані сумніви стосовно законності прав Потерпілих осіб або Страхувальника на отримання страхового відшкодування. Відшкодування не виплачується до тих пір, поки не будуть пред'явлені необхідні докази;

13.3.2. В зв'язку з страховим випадком, відповідними органами внутрішніх справ порушено кримінальну справу проти Потерпілої особи, і ними виконується розслідування обставин страхового випадку. Відшкодування не виплачується до закінчення розслідування.

13.4. Страховик має право відмовити у виплаті страхового відшкодування в випадках, коли:

13.4.1. Страхувальником вчинені навмисні дії, спрямовані на настання страхового випадку. Зазначена форма не поширюється на дії, пов'язані з виконанням ними громадянського чи службового обов'язку, у стані необхідної оборони (без перевищення її меж) або захисту майна, життя, здоров'я, честі, гідності та ділової репутації. Кваліфікація дій Страхувальника встановлюється відповідно до чинного законодавства України;

13.4.2. Страхувальником вчинено навмисний злочин, що знаходиться в прямому причинному зв'язку з страховим випадком;

13.4.3. Страхувальник повідомив свідомо неправдиві відомості про предмет Договору страхування;

13.4.4. Страхувальник несвоєчасно повідомив про настання страхового випадку без поважних на це причин або створював Страховикові перешкоди у визначенні обставин, характеру та розміру збитків;

13.4.5. в інших випадках, передбачених законом.

13.5. Страховик також має право відмовити у виплаті страхового відшкодування, якщо експертизою умов, причин і наслідків страхового випадку буде доведено, що цей страховий випадок міг очікуватися або передбачався, і не був неочікуваним та ймовірним, якщо це передбачено Договором страхування.

13.6. Договір страхування може містити також інші причини відмови у виплаті страхового відшкодування.

14. ЗМІНА СТУПЕНЯ СТРАХОВОГО РИЗИКУ

14.1. В період дії Договору страхування Страхувальник зобов'язаний протягом трьох робочих днів повідомити Страховика про значні зміни, які стали йому відомі, в обставинах, які були представлені Страховику при укладенні Договору, якщо ці зміни можуть суттєво вплинути на збільшення страхового ризику.

14.2. У разі отримання інформації про обставини, які стали причиною збільшення страхового ризику, Страховик має право вимагати зміни умов Договору страхування або/та сплати додаткового страхового платежу відповідно до збільшення ступеня страхового ризику, якщо це передбачено Договором страхування.

14.3. У разі, якщо Страхувальник не повідомив Страховика про значні зміни в обставинах, вказаних при укладенні Договору, останній має право вимагати дострокового припинення дії Договору страхування, якщо це передбачено Договором страхування.

14.4. У разі, якщо з'ясується, що дії Страхувальника, які призвели до виплати страхового відшкодування, мали протиправний характер, Страховик має право вимагати дострокового припинення дії Договору страхування з проведенням відповідних розрахунків, якщо це передбачено Договором страхування.

15. ПОРЯДОК ВНЕСЕННЯ ЗМІН ДО УМОВ ДОГОВОРУ СТРАХУВАННЯ

15.1. Будь-які зміни умов Договору страхування здійснюються за згодою сторін протягом п'яти робочих днів з моменту одержання письмової згоди шляхом укладання додаткової угоди до чинного Договору страхування.

15.2. Про намір внести зміни до Договору страхування одна сторона повинна письмово повідомити іншу сторону не пізніше ніж за тридцять календарних днів до запропонованого строку внесення змін, якщо інше не передбачено Договором страхування.

15.3. Будь-яка із сторін, що незгодна на внесення змін до Договору страхування, протягом п'яти робочих днів з дня отримання повідомлення вирішує питання щодо продовження дії Договору страхування на запропонованих умовах або про припинення його дії.

16. ПОРЯДОК ВИРІШЕННЯ СПОРІВ

16.1. Спори, пов'язані із страхуванням, вирішуються в порядку, передбаченому чинним законодавством України.

16.2. Спори між сторонами з приводу обставин, характеру, розміру збитків і виплат страхового відшкодування можуть вирішуватись Сторонами з притягненням експертів і оплатою їх послуг Стороною, яка запрошує експерта.

16.3. Спори за Договором страхування, що виникають між сторонами, розв'язуються шляхом переговорів. При неможливості врегулювання спірних питань, справа розглядається у судовому порядку згідно з чинним законодавством України.

17. ІНШІ УМОВИ

17.1. Всі повідомлення та відомості щодо Договору страхування, які направляються сторонами, повинні бути здійснені в письмовій формі і будуть вважатися наданими належним чином, якщо вони надіслані рекомендованим листом або надані особисто, а також надані/повідомлені телефоном, телеграфом, телетайпом, телефаксом, електронною поштою тощо, з наступним направленням повідомлення або документів рекомендованим листом, доставкою посильним або особисто.

Додаток № 1
до Правил добровільного страхування відповідальності
власників наземного транспорту
(включаючи відповідальність перевізника)

СТРАХОВІ ТАРИФИ

Базові річні страхові тарифи:

Страхова сума	Базовий річний страховий тариф, % від страхової суми						
	Вантажні автомобілі	Причепи до вантажних автомобілей	Автобуси	Автомобілі легкові	Причепи до легкових автомобілей	Мотоцикли, моторолери	Залізничний транспорт
до 10000 грн.	1,0	0,4	1,0	1,0	0,1	0,1	0,9
від 10000 грн. до 25000 грн.	1,5	0,8	1,5	1,4	0,2	0,2	1,0
від 25000 грн. до 50000 грн.	2,5	1,0	2,5	1,8	0,5	0,5	1,1
від 50000 грн.	3,5	1,5	3,5	2,0	0,8	0,8	1,2

Страховальнику, який протягом двох та більше попередніх років без перерви страхував у Страховика відповідальність перевізника і по цих Договорах не було страхових випадків, може бути надана знижка з суми страхового платежу при укладанні Договору на наступний строк в наступних розмірах: в разі наявності безперервного страхування протягом двох останніх років - до 5%, трьох і більше років - до 10% від суми обчисленого страхового платежу.

По Договорах страхування, укладених на строк менш ніж на 1 рік, страховий платіж сплачується в наступних розмірах від суми річного страхового платежу: за 1 добу -5%, 3 доби - 6%, 8 діб - 10%, 15 діб - 15% 1 місяць - 20%, 2 місяця - 30%, 3 місяця - 40%, 4 місяця - 50%, 5 місяців - 60%, 6 місяців - 70%, 7 місяців - 80%, 8 місяців - 90%, 9 і більше місяців - 100%.

При визначенні реального страхового тарифу враховується тип транспортного засобу, виробниче призначення, умови експлуатації, технічні характеристики, маршрути перевезень, статистичні дані про аварійність та додаткова інформація, що дозволяє оцінити характер страхового ризику. Конкретний розмір страхового тарифу визначається в Договорі страхування за згодою сторін з урахуванням ступеня ризику та конкретних умов Договору (наявності та розміру франшизи, території дії Договору, тощо). При цьому до базових страхових тарифів застосовуються понижуючі та підвищуючі коефіцієнти від 0,1 до 5,0.

Нормативні витрати на ведення справи складають 30% у зазначених вище страхових тарифах.

Актуарій

Топольська С. Г.
(Диплом №003 від 17.09.1999р.)

“ЗАТВЕРДЖЕНО”

**Голова Правління
ПрАТ “СК“Гарант-Система”**

_____ **Петренко О.П.**

“ 10 ” квітня 2014 р.

ЗМІНИ ТА ДОПОВНЕННЯ №1

ДО ПРАВИЛ ДОБРОВІЛЬНОГО СТРАХУВАННЯ ЦИВІЛЬНОЇ ВІДПОВІДАЛЬНОСТІ ВЛАСНИКІВ НАЗЕМНОГО ТРАНСПОРТУ (включаючи відповідальність перевізника)

м. Київ

1. В тексті Правил замість «ЗАТ «СК «Гарант – Система» читати ПрАТ «СК «Гарант – Система», замість «Закрите акціонерне товариство «Страхова компанія «Гарант – Система» - читати «Приватне акціонерне товариство «Страхова компанія «Гарант – Система».

2. Назву Розділу 17 Правил «ІНШІ УМОВИ» змінити на «ОСОБЛИВІ УМОВИ».

3. Текст Правил доповнити пунктом 17.2 наступного змісту:

« 17.2. Договором страхування можуть бути додатково передбачені інші умови, узгоджені між Страхувальником та Страховиком, які не суперечать цим Правилам та чинному законодавству України. »